

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Ex. No	49-454-02-68
Дата	02 1 04 2004 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-Н РОСЕН ЖЕЛЯЗКОВ

09 44
Илия

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание § 1, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, във връзка с чл. 73 от Конституцията на Република България и с оглед имплементирането на чл. 64, ал. 4 (нов) от Конституцията на Република България внасям мотивирано предложение за изменение и допълнение на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Моля да го поставите за разглеждане и приемане от Народното събрание по надлежния ред.

ВНОСИТЕЛ:

Тодор Колев

Проект!

РЕШЕНИЕ
за изменение и допълнение на Правилника за организацията и дейността на
Народното събрание

§ единствен. Член 5 на раздел „Финансови правила по бюджета на Народното събрание“ (Приложение към Правилника) се изменя и допълва така:

1. Досегашният текст става ал. 1;
2. Създава се нова ал. 2 със следното съдържание:

„(2) Възнаграждението се дължи от деня на полагане на клетва от народните представители, до деня, предхождащ деня на полагането на клетва на новоизбраните народни представители. При предсрочно прекратяване на пълномощията на народен представител по реда на чл. 72, ал. 1 от Конституцията на Република България възнаграждението се дължи до датата на постановяване на решението на органа по чл. 72, ал. 2 на същата.

ВНОСИТЕЛ:

Радмир Соловев

МОТИВИ

към предложение за изменение и допълнение на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

С изменението на Конституцията на Република България от 2023 г. (ДВ бр. 106 от 2023 г.) в чл. 64 беше създадена нова алинея 4: „С полагането на клетвата на новоизбраните народни представители се прекратяват пълномощията на предишното Народно събрание.“ По този начин, в систематична връзка с други разпоредби, беше възприет принципа за непрекъсваемост на законодателната власт, намиращ своето основание в чл. 1, ал. 1 на Конституцията на Република България: „България е република с парламентарно управление.“

Във тази връзка от страна на конституционалисти и общественици беше повдигнат въпроса дали няма да се получи застъпване на мандати и, още по-лошо, получаване на двойни заплати от народни представители в стария парламент, които биха били избрани и в новия за периода от датата на изборите до датата на полагане на клетвата по реда на новата ал. 4 на чл. 64.

Тези притеснения стъпват на Решение на Конституционния съд № 5 от 2001 г. по к.д. № 5 от 2001 г. Тогава група народни представители от 38-мо ОНС са повдигнали въпроса пред Конституционния съд, доколкото е било установено, че в текста на Конституцията на Република България не са регламентирани началото и края на мандата на Народното събрание. В тълкувателното си решение по чл. 64, ал. 1 Конституционният съд е решил, че „Четиригодишният срок по чл.64, ал.1 от Конституцията започва да тече от датата на изборите за Народно събрание.“ На това решение се базира възприетата финансовата практика по бюджета на Народното събрание възнагражденията на новоизбраните народни представители да се начисляват от датата на избора. Тази практика е обичайна; в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание това не е изрично записано.

Искам да Ви обърна внимание върху следния пасаж от мотивите към решение № 5 от 2001 г. на Конституционния съд:

„11. Съдът приема, че конституционната уредба разграничава два отделни момента. Първият момент е избирането на Народно събрание по смисъла на чл.64, ал.1 от Конституцията. От този момент (датата на изборите) започва да тече четиригодишният срок, установен в същата норма. Втори, отделен момент е началото на упражняване на пълномощията на Народното събрание като колективен, структуриран орган, което започва с първото заседание. Конституцията не посочва най-ранния срок за свикване на първо заседание на Народното събрание; тя посочва само крайния срок – чл.75. Следователно няма конституционни пречки, доколкото правно-технически това е възможно, свикването да стане в първия ден след изборите. Друг е въпросът, че практически това е невъзможно и тази невъзможност е отразена на законово (но не и на конституционно) равнище в избирателните закони.“